

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău– V. Chisilița
Instanța de apel: CA Chișinău –V.Pruteanu, L.Popova, A.Gavrilița

DECIZIE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Ion Druță, Nicolae Craiu, Oleg Sternioală, Iurie Bejenaru

examinînd cererea de recurs declarată de avocatul Radu Dumneanu în interesele
lui Bumbu Sorin,

în pricina civilă la acțiunea lui Bumbu Sorin împotriva Ministerului Justiției al
Republicii Moldova privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale
instanței judecătorești,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016, prin care s-a respins
apelul declarat de Bumbu Sorin, reprezentat de avocatul Radu Dumneanu și s-a admis
apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, s-a casat hotărîrea
Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 12 ianuarie 2015, prin care s-a respins integral
acțiunea,

c o n s t a t ă:

La data 02 octombrie 2014 Bumbu Sorin s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Justiției privind încasarea prejudiciului material în
cuantum de 7500 lei ce constituie suma achitată pentru asistența juridică, prejudiciul
moral în cuantum de 600 000 lei, suportat în legătură cu aplicarea ilegală a pedepsei
penale - închisoare.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că prin sentința Judecătoria Rîșcani
mun. Chișinău din 25 iulie 2013 Bumbu Sorin a fost recunoscut vinovat de comiterea
infracțiunii prevăzute de art. 264/1 al. 1 Cod Penal cu aplicarea pedepsei în formă de
amendă în mărime de 6000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de
transport pe un termen de 3 ani. La data emiterii sentinței de condamnare Bumbu Sorin
era elev și nu avea surse financiare pentru achitarea amenzii.

Executorul Petru Chirtoacă a înaintat un demers în instanța de judecată privind
înlocuirea pedepsei penale aplicate în formă de amendă cu închisoare, admis prin
încheierea Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 01 aprilie 2015, fiindu-i înlocuită
pedeapsa amendă cu închisoare pe un termen de 6 luni în penitenciar de tip semiînchis.
Odată cu emiterea acestei încheieri i-au fost încălcate drepturile procesuale, acesta
nefiind citat legal despre ședința de judecată, iar schimbarea pedepsei a avut loc drept
urmare a constatării eronate a circumstanțelor cauzei. La data de 29 mai 2014 întru
executarea încheierii, a fost reținut de către Inspectoratul de Poliție Botanica, fapt
confirmat prin procesul – verbal de reținere. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26

august 2014 încheierea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 01 aprilie 2013 a fost casată, iar Bumbu Sorin a fost eliberat imediat din sala de judecată.

Consideră reclamantul că, deoarece nu a fost informat despre existența demersului prin care s-a solicitat aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare și fără a fi citat în mod corespunzător pentru a participa la ședința de judecată din 01 aprilie 2014, a fost supus unei pedepse penale sub formă de închisoare începînd cu 29 mai 2014 și pînă la 26 august 2014. Astfel, prin încheierea judecătorească, recunoscută drept una ilegală prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 august 2014, i-au fost încălcate drepturile cu privire la un proces echitabil, fapt determinat de încălcarea principiului legalității și a accesului liber la justiție, precum și dreptul la libertate și siguranță.

În opinia reclamantului, încălcarea dreptului la un proces se justifică prin faptul că circumstanțele de fapt ale cazului erau contrare situației invocate de către judecătorul de instrucțiune în motivarea încheierii din 01 aprilie 2014, situație determinată de lipsa probelor care să confirme afirmația cu privire la neexecutare cu rea-credință a amenzii aplicate.

Mai menționează că, conform demersului și actelor anexate, executorul judecătoresc Petru Chirtoacă a invocat afirmația cu privire la eschivarea sa cu rea-credință de a stinge datoria față de stat, apărută în rezultatul comiterii infracțiunii prevăzut de art. 264¹ alin. (1) din Codul penal și condamnat la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 6000 lei. Totodată aceste afirmații au fost contrazise atît prin conținutul demersului cît și prin actele anexate.

Conform actelor menționate nu puteau fi confirmate careva acțiuni cu privire la eschivarea intenționată de la achitarea amenzii stabilite prin sentința Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău mun. Chișinău din 25 iulie 2013 și s-a demonstrat cu certitudine faptul că Sorin Bumbu nu avea posibilitatea de a achita amenda stabilită.

Încălcarea dreptului la apărare este determinată de neinformarea în modul prevăzut de lege despre înaintarea și examinarea demersului executorului judecătoresc cu privire la înlocuirea pedepsei sub formă de amendă cu pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni și încălcarea dreptului de a fi reprezentat de un apărător ales de Bumbu Sorin.

Cu referire la încălcarea dreptului la apărare al condamnatului, reclamantul a indicat că, aceasta rezultă în primul rînd din neinformarea în modul stabilit de lege despre înaintarea și examinarea demersului executorului judecătoresc cu privire la înlocuirea pedepsei sub formă de amendă cu pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni.

Conform avizelor de recepție și scrisorilor expediate pe adresa mun. Chișinău, or. Sîngera, str. Miron Costin nr. 1, acestea nu au fost recepționate de către ultimul, iar la 18 octombrie 2013, executorul judecătoresc deplasîndu-se la fața locului, nu l-a găsit la domiciliu, fapt ce l-a determinat la întocmirea procesului-verbal, în care a indicat lipsa debitorului la domiciliu și plasarea citației în poartă. Neinformarea despre existența acestui demers și examinarea în lipsa sa, în mod evident admite încălcarea dreptului său la apărare, fapt prevăzut de art. 471 alin. (3) CPP. Avînd în vedere faptul că nu există confirmare despre recepționarea citației, este evident că nu au fost îndeplinite condițiile necesare pentru citarea legală, situație care a determinat examinarea demersului care se referea la drepturile sale fără a fi informat despre existența acestuia și fără a-i fi respectat dreptul la apărare.

În partea ce ține de nerespectarea dreptului de a fi reprezentat de un apărător a menționat că, conform an. 471 alin. (4) CPP, condamnatul poate să-și apere interesele prin intermediul apărătorului, iar potrivit art. 169 alin. (1) lit. d) din Codul de executare condamnatului i se garantează dreptul la asistență juridică pe bază de contract din partea avocaților, precum și a altor persoane autorizate să acorde astfel de asistență.

Deși la ședință de judecată în care s-a examinat demersul executorului judecătoresc a participat avocatul Tatiana Robu, însă deoarece nu a fost citat legal și nu a fost prezent la examinarea acestuia, apărătorul nu avea de unde să cunoască dacă este de acord ca interesele sale să fie reprezentate de ultimul.

Astfel, consideră că apărarea intereselor sale de către un apărător din oficiu, fără acordul său, reprezintă o încălcare a prevederilor art. 169 alin. (1) lit. d) din Codul de executare și art. 70 CPP, care reglementează modul admiterii, desemnării și înlocuirii apărătorului.

În aceeași ordine de idei, art. 70 alin. (3) CPP prevede că organul de urmărire penală sau instanța nu este în drept să recomande cuiva invitarea unui anumit apărător. Or, alin. (4) al aceluiași articol indică expres condițiile în care poate fi solicitată participarea unui apărător din oficiu în cazul în care apărătorul nu poate să participe la acțiunile de urmărire penală urgente și când acesta poate fi substituit. Astfel, ținând cont de faptul că dînsul nu a fost citat legal în instanța de judecată, este evident că nu i-a fost asigurat nici dreptul de a fi apărat de un avocat, iar cel ce a participat în calitate de apărător nu a avut consimțământul său de a-i apăra drepturile sale la examinarea demersului, ceea ce rezultă că i-au fost încălcate drepturile sale la apărare și la un proces echitabil.

În parte ce ține de pretenția de despăgubire, consideră că urmează a fi acordat un remediu compensator justificat pentru violarea drepturilor prevăzute de art. 5 al Convenției. În acest sens, urmează a fi luate în considerație următoarele informații: răspunsul parvenit în adresa executorului judecătoresc Petru Chirtoacă prin care s-a confirmat că nu are înregistrate careva mijloace de transport, răspunsul parvenit de la Direcția administrare fiscală Botonica, prin care s-a confirmat faptul că nu a obținut careva venituri pentru perioada fiscală 2012, răspunsul prin care s-a stabilit cu certitudine că nu avea statut de fondator sau administrator a careva agenți economici, răspunsul nr. 01-34/8712 din 17 august 2013, potrivit căruia nu erau înregistrate careva bunuri pe numele său, procesul-verbal de constatare a imposibilității de executare din 18 octombrie 2013, declarația din 24 octombrie 2013 care demonstrează că nu s-a eschivat de la achitarea amenzii aplicate prin sentința instanței de judecată, demersul executorului judecătoresc cu reflectarea informațiilor eronate cu privire la neexecutarea cu rea-credință a amenzii aplicate, încheierea nr. 21-75/14 din 01 aprilie 2014 prin care s-a dispus înlocuirea pedepsei sub formă de amendă în închisoare.

A solicitat Bumbu Sorin admiterea integrală a cererii de chemare în judecată, încasarea din contul statului, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul său suma de 7 500 lei cu titlu de prejudiciu material și care reprezintă suma achitată pentru asistența juridică în legătură cu contestarea încheierii din 01 aprilie 2014, emisă de Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău, prin care a fost privat ilegal de liberate pentru o perioadă de 89 zile, încasarea din contul statului prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul său a sumei de 600 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, dintre care 500 000 lei pentru încălcarea drepturilor protejate de art. 5 și 100 000 lei pentru violarea flagrantă a drepturilor protejate de art. 6

din Convenție.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 12 ianuarie 2015 cererea de chemare în judecată depusă de Bumbu Sorin a fost admisă parțial.

S-a încasat din bugetul statului prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Bumbu Sorin despăgubirea pentru prejudiciul moral în sumă de 25 000 lei și despăgubirea pentru prejudiciul material în sumă de 7500 lei.

În rest, pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015 a fost respins apelul declarat de Bumbu Sorin și admis apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, s-a casat hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care s-a respins cererea de chemare în judecată (f.d. 111).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Radu Dumneanu în interesele lui Bumbu Sorin a depus recurs, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii (f.d. 120-133).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 noiembrie 2015 s-a admis recursul declarat de avocatul Radu Dumneanu în interesele lui Bumbu Sorin.

S-a casat integral decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015 în pricina civilă la acțiunea lui Bumbu Sorin împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind repararea prejudiciului material și moral cauzat în urma acțiunilor ilicite ale instanței de judecată, cu restituirea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată, la faza primirii cererii de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016 s-a respins apelul declarat de Bumbu Sorin, reprezentat de avocatul Radu Dumneanu.

S-a admis apelul declarat de reprezentantul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, s-a casat hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 12 martie 2015 și s-a emis o nouă hotărâre de respingere integrală a acțiunii.

La 10 iunie 2016 avocatul Radu Dumneanu în interesele lui Bumbu Sorin a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului se invocă că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Mai mult ca atât se invocă în recurs că instanța de apel în mod eronat a indicat faptul că reclamantul și-ar fi bazat cererea pe prevederile Legii nr. 1545-XIII din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, fapt care nu corespunde realității.

Contrar prevederilor art.432 alin.(2) lit.d) Cod de procedură civilă, instanța de fond, la emiterea hotărârii din 12.01.2015, a aplicat eronat analogia dreptului și nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, prin prisma practicii CtEDO, în care Curtea s-a expus în litigii similare, referitor la valoarea compensațiilor necesare a fi acordate victimelor erorilor admise de către autoritățile judiciare ale statului.

În conformitate cu art.434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit consideră că recursul este declarat în termen, deoarece la dosar lipsesc probe care ar confirma momentul recepționării deciziei contestate de către recurent.

În conformitate cu art.440 alin.(2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 16 noiembrie 2016 a fost considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art.444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Pe parcursul examinării pricinii s-a stabilit că, Bumbu Sorin s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind încasarea prejudiciului material în cuantum de 7500 lei ce constituie suma achitată pentru asistența juridică, prejudiciul moral în cuantum de 600 000 lei, suportat în legătură cu aplicarea ilegală a pedepsei penale - închisoare.

Fiind investită cu judecarea pricinii în fond, prima instanță a admis parțial acțiunea și s-a încasat din bugetul statului prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Bumbu Sorin despăgubirea pentru prejudiciul moral în sumă de 25 000 lei și despăgubirea pentru prejudiciul material în sumă de 7500 lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Instanța de apel, judecând pricina în ordine de apel a concluzionat că prima instanță a aplicat greșit normele de drept material și că aplicabile cazului din speță sunt prevederile art.1 și art.3 alin.(1) a Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Mai mult ca atât, a invocat instanța de apel că art. 5 și art. 6 ale Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, nu atrag în prezența speței răspunderea statului, relevanță în prezenta cauză prezentînd faptul înaintării de către Bumbu Sorin a pretențiilor sale împotriva Ministerului Justiției al RM în temeiul Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, fapt expus în cererea de chemare în judecată, însă, potrivit hotărârii contestate, instanța de fond nu s-a expus vizavi de întrunirea condițiilor imperative prevăzute de această Lege pentru a genera răspunderea prevăzută de aceasta.

Judecînd recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat eronat normele de drept material, și prin urmare neîntemeiat a ajuns la concluzia sus-enunțată, pe cînd, în speță, prima instanță a emis o concluzie legală și întemeiată reieșind din următoarele.

S-a stabilit că prin sentința Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 25 iulie 2013, Bumbu Sorin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 al. 1 Cod Penal cu aplicarea pedepsei în formă de amendă în mărime de 6000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Prin încheierea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 01 aprilie 2014 a fost admis demersul executorului judecătoresc cu privire la înlocuirea amenzii cu închisoarea condamnatului Sorin Bumbu. S-a dispus înlocuirea amenzii în mărime de 6000 lei cu închisoarea pe un termen de 6 luni în penitenciar de tip semiînchis. (f.d. 14-15)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 august 2014 a fost admis recursul condamnatului Sorin Bumbu împotriva încheierii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 01 aprilie 2014, casată încheierea și rejudecată cauza cu pronunțarea unei noi încheieri prin care demersul executorului judecătoresc cu privire la înlocuirea amenzii cu închisoarea condamnatului Sorin Bumbu a fost respins ca nefondat. (f.d. 23-24)

Prin urmare din circumstanțele relatate, instanța de fond a invocat că a fost demonstrată încălcarea dreptului reclamantului, Sorin Bumbu, la libertate și siguranță, manifestată prin privarea sa ilegală de libertate pe parcursul perioadei 29 mai 2014 - 26 august 2014 și detenție nejustificată în intervalul de timp menționat, cum și dreptul său la un proces echitabil, rezultată din examinarea superficială a probelor administrate și citare necorespunzătoare.

Faptul privării unei persoane de libertate, la caz a lui Sorin Bumbu, pe motive formale, neargumentate și neprobate constituie violare a art. 5 alin.(1) al Convenției. Orice privare de libertate, justificată prin dispozițiile dreptului intern, ce invocă alte motive decât cele enumerate exhaustiv în art. 5 al Convenției va fi considerate ilegală.

Astfel, instanța de recurs menționează că prima instanță just a invocat că lui Bumbu Sorin i-a fost încălcat dreptul la libertate, garantat de norma menționată.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa a decis, în numeroase cazuri, că art. 5 al Convenției garantează oricărei persoane dreptul de a fi eliberată imediat în momentul în care privațiunea se dovedește a fi nejustificată. Exigența menționată presupune că autoritățile ce au procedat la detenția persoanei trebuie să demonstreze prin probe că aceasta se bazează pe unul din motivele prevăzute de art. 5 și corespunde circumstanțelor speței. Exigențele unui temei juridic pentru fiecare privare se extinde pe întreaga durată a detenției. Totodată, este de observat că, în concepția Curții Europene, noțiunea de libertate urmează a fi apreciată în contextul concret al unei situații aflate în discuție, potrivit regimului juridic la care este supusă o anumită persoană.

În speța examinată, Curtea de Apel Chișinău, verificând legalitatea schimbării pedepsei penale din amendă în privațiune de libertate, în privința lui Sorin Bumbu, prin decizia din 26 august 2014, a constatat că instanța de fond a adoptat soluția respectivă fără a lua în considerație că nu există probe suficiente și directe ce demonstrează că Sorin Bumbu se eschiva cu rea credință de la executarea pedepsei, și respectiv măsura aplicată față de condamnat, privare de libertate pe un termen de 6 luni, este ilegală.

Mai mult ca atât instanța de fond a mai reiterat faptul că în speță a avut loc încălcarea art. 6 § 1 al Convenției. Ori, datorită faptului că nu a participat la examinarea demersului executorului judecătoresc cu privire la înlocuirea amenzii cu închisoarea, Sorin Bumbu a fost privat de posibilitatea de a-și prezenta propria poziție în fața instanței și de a desemna propriul apărător pentru reprezentarea intereselor sale, elemente definitorii ale unui proces echitabil.

Conform art. 6 § 1 al Convenției, orice persoană are dreptul la o judecată echitabilă și publică, într-un termen rezonabil cauzei sale, de către un tribunal independent și imparțial, instituit prin lege, care va hotărî fi e asupra încălcării privind drepturile și obligațiile sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Dreptul la un proces echitabil, conform jurisprudenței CEDO, presupune respectarea principiului egalității în drepturile procesuale, a drepturilor părților la apărare prin intermediul explicațiilor și posibilitatea prezentării probelor în instanța de judecată.

Art.41 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale prevede că la constatarea încălcării dispozițiilor Convenției și a Protocoloalelor sale, poate fi acordată o reparație echitabilă.

În circumstanțele relatate și în contextul normelor de drept citate, se reține că prima instanță statuând în echitate, printr-o apreciere justă și pertinentă a complexului material probator, a dat o evaluare adecvată daunelor morale compensatoare, fiind totodată imparțiale și echidistante în acest sens, având în vedere, în principal, criteriile referitoare la consecințele suferite pe plan psihic, gravitatea și caracterul acestora, sentimentul de afectare a personalității sale morale și altele, durata urmăririi penale, natura dreptului personal lezat, caracterul și gradul suferințelor psihice, precum și măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate. Toate aceste criterii aplicate concret și adecvat în speță, justifică evaluarea făcută de prima instanță cu determinarea mărimii prejudiciului moral de 25 000 lei, ce urmează a fi încasată în beneficiul lui Bumbu Sorin.

Aici instanța ca remarcă consideră necesar de a sublinia că, prejudiciul moral constituie o formă distinctă a prejudiciului civil care declanșează răspunderea delictuală.

Conform art. 1422 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Conform art. 1423 alin. (1) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Cu referire la despăgubirea pentru prejudiciul material cauzat lui Sorin Bumbu, instanța de fond a considerat de a încasa din partea statului cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 7500 lei, rezultând din volumul de muncă depus de avocat pe parcursul reprezentării lui Sorin Bumbu în fața instanței de recurs, de calitate lucrului prestat cât și de reușita activității sale. (f.d. 17-27). Aceste cheltuieli au fost necesare și rezonabile, achitarea lor fiind probată prin actele justificative anexate la materialele dosarului (f.d. 32-33)

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că instanța de apel, eronat a invocat prevederile Legii nr. 1545-XIII din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile

ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, deoarece Bumbu Sorin nu și-a întemeiat acțiunea în baza Legii menționate mai sus, însă pretențiile reclamantului cad sub incidența drepturilor protejate de Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, și în speță sunt aplicabile dispozițiile art. 6 și 5 ale Convenției și jurisprudența CEDO.

Așadar, soluția dată de prima instanță conform normelor de drept material enunțate este legală și întemeiată, care a cercetat pertinent probele administrate la materialele pricinii și corect a soluționat litigiul dat.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, circumstanțele pricinii au fost constatate de prima instanță, însă normele de drept material au fost aplicate eronat de către instanța de apel și nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarate de avocatul Radu Dumneanu în interesele lui Bumbu Sorin, de a casa integral decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art.445 alin. (1) lit. f) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către avocatul Radu Dumneanu în interesele lui Bumbu Sorin.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016 și se menține hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 ianuarie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată Bumbu Sorin împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale instanței judecătorești.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședințe, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Ion Druță

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru